

LAND VAN ASSEROUTE

Naar Asse.

Het officiële startpunt van deze omloop is uiteraard in Asse. Wij pikten voor onze eerste tocht van 2005 aan vanuit onze nabijgelegen biotoop en belandden zo in Affligem-Oost. Meteen het meest westelijke en tevens slechtste berijdbare stuk van de ganse route. Geen probleem want 2 kilometer verder worden de laatste klonters modder op de kasseien van „Varent“ van je fiets geschud. Wat daartussen ligt, is echter zonder meer mooi: de „oude baan“ volgt immers geasfalteerd de kam en je hebt een uniek golvend zicht aan beide zijden. Het donkere Kravaalbos aan de linkerkant domineert er de horizon. Je lijkt af te stevenen op het ranke kerktoentje van Asse-ter-heide, tot de route je met een bocht van 90° via hogervermelde kinderkoppen richting Asbeek rammelt. Deze Parijs-Roubaix toestand is van korte duur want je draait al even bruusk naar links, de „heilborre“straat in, die je op en neer naar Putberg voert. Hier gaat de vergelijking met de hel van het noorden pas echt op. Een vrij steile, zigzaggende, glibberige kassei brengt je zwetend door een donker bos rechts voorbij het kasteel Putberg (1882). Gelukkig sta je nu recht op je pedalen en zodoende ontgaat je ook het landgoed Borchstadt aan de overzijde niet. Een welgekomen adempauze. Blijkbaar staat het pand op de grondvesten van een Romeins kamp. Dat hoeft je niet te verwonderen want de oude Heirbaan lag ooit vlakbij.

Oude notariswoning in Asse

Dit is het oudste deel van Asse. Eenmaal uit het bosje, zie je nu ook de imposante Sint-Maartenskerktoren. Hij zal vanaf nu als een baken over het verdere parcours regelmatig opduiken. Van hieruit heb je alweer een knap zicht op een stukje Pajottenland, inclusief enkele nevelslierten die langs de bloesems uit de lageregelegen boomgaarden door een lekker lenteszonnetje worden weggezogen. Je moet bewust van deze aanblik genieten want je bent zó in Asse. En daar is het uit met de rust. Een hels verkeer in alle richtingen en een bonte verzameling van allerlei mensensoorten. Het is als fietser even extra opletten! Maar toch kom je verrassend voorbij enkele schaarse oases van rust. De hopmarkt met zijn stijlvolle 18de en 19de eeuwse gevels is er zo eentje. Ik onthoud vooral de oude notariswoning. Vlak ervoor heeft men kontrasterend de „hopduivel“ neergepoot. Een modern bronzen ding dat alle mogelijke weerplagen voor de hoppeteelt moet symboliseren. Je bent immers in het Pajottenland en dat betekent dat je overal overblijfsels van het vroegere bierbrouwen ziet. Op het Gemeenteplein is het zo mogelijk nog drukker. Wat erger is, je moet aan de overzijde van de straat geraken.

Met wat geluk, veel armzwaaien, een vriendelijke glimlach (van je reisgezelin) heb je een redelijke kans dat je niet op het nochtans goed aangeduide zebepad wordt platgewalst. Het zou spijtig zijn want vlakbij staat het 'oud-Gasthuis' (1298) en de binnenkoer is vooraf zeker een kort bezoekje waard. Het gebouw wordt gerestaureerd tot onder andere een ontmoetingscentrum. Het moet wijd en zijd bekend zijn want er waren al heel wat mensen uit verre contreien daar bezig elkaar te ontmoeten.

Klimmen, dalen en weer klimmen

Met enkele forse pedaalslagen laten we deze hectiek achter ons en via „Koereit“ rijden we langs het gelijknamige hof, comfortabel noordwaarts naar „Paddebroeken“. Ooit was deze streek ferm bebost. Nu blijft enkel het Kartelobos(je) over. Volgens onze pas aangekochte gids vind je hier nog allerlei zeldzame vogelsoorten. We willen het wel graag geloven maar een eerdere zondagse trip naar deze gewesten leerde ons ook dat het „bos“ zeer in trek is bij allerhande jeugdverenigingen, mountainbikers, moto-

Tekst en foto's:
Freddy de Brauw

Tekstopmaak:
Armand Roegiers

crossers, taiters, kruislijke gezinnen - hond(en)en radio inbegrepen-, joggers, wandelverenigingen ... en fietsers zoals wij die er allen samen tegelijk hun ding willen doen.

Het gaat nu landelijk verder over „Sleeuwagen“ richting Merchtem. We stellen met genoeg vast dat het nabijgelegen Brussel nog steeds „the heart of Europe“ is want sedert het begin van onze tocht is het vliegtuigkabaal nog niet uit de lucht geweest. Op deze hoogte kun je elk opstijgend type bijna aanraken. De routemaker had dit risico echter voorzien en doet ons snel zwenken, de vallei van de „grote Molenbeek“ in. Even lijkt het of we Mollem gaan binnenduiken - een aperitiefje behoort tot de mogelijkheden - maar een droge linker leidt ons bergop via de gelijknamige straat naar het „Spanjaardhof“. Genoemd naar een vroegere bewoner: don Diego Fernandez de Velasco. Het was in de 17de eeuw blijkbaar een uitgestrekt buitengoed met een heus kasteel, watermolen en obligate kapel. Tot 1545 werd het ook wel Hof ter Steenberg genoemd. Verwijst het naar vroegere steengroeven? Of naar gevonden potscherven uit de Romeinse periode? Ook mijn geleerde gids blijft het antwoord schuldig. Het gaat constant omhoog, al heb je niet steeds de indruk. Je geniet nu immers volop van het geboden land-

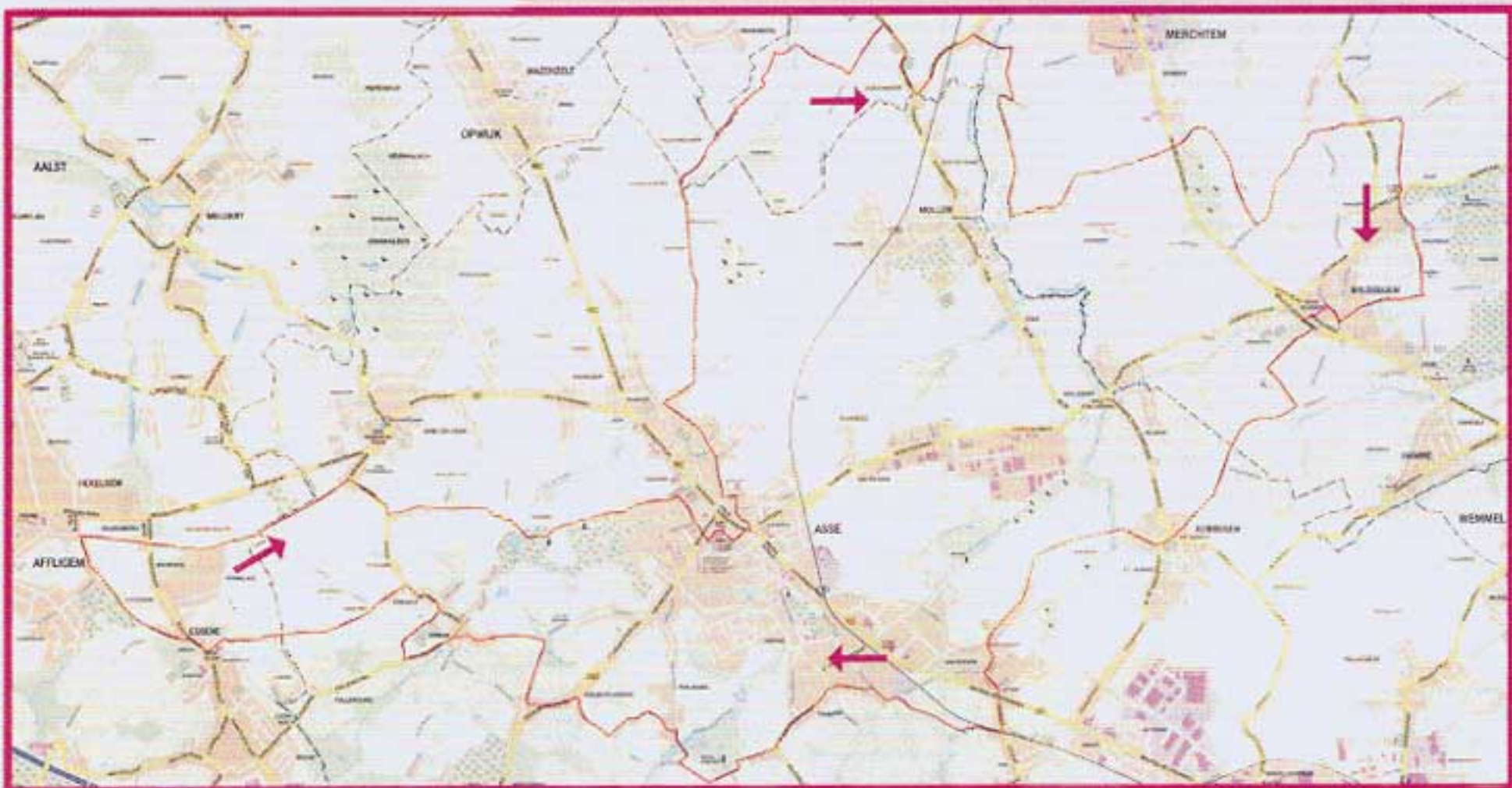
schap. Al blijft het opletten bij het oversteken van de Brusselse steenweg vooraleer je de 'Eeckhoutweg' en vervolgens de 'Linterweg' inslaat. Je noteert in een fietsflits dat je de 'Congo' al voorbij bent en dan kom je aan bij de Sint-Annakapel. Tijd voor een korte pauze. Een bordje leert ons dat de kapel in 1639 herbouwd werd en het wapenschild van de abt de Munck (1658-1712) uit Grimbergen is, die de kapel in 1700 liet restaureren. Een legende wil dat de Heilige Anna, versterkt met OLV, hier een oprukkende pestepidemie gewoon tegenhield. Nu wordt de heilige nog aangeroepen bij koortsaanvallen. Onze licht verhoogde temperatuur wettigde echter geen directe religieuze tussenkomst. We steken alweer de Brusselse steenweg over. Opvallend hoeveel onverlaten ook vandaag voorbijrazen. Enfin, zelfs zonder blauwtjes geraken we veilig op en over de straat. Brussegem en zijn cafeetjes wenken, maar dat moet je verdienen: pas nadat je eerst langsheen het onzichtbaar gemaakte kasteel van Wolvendael en vervolgens via een steile klim (78 volle meters boven de Noordzeespiegel!) aan de zendmast van de VRT bent geraakt, kom je aan de vroegere geuzen kriebrouwerij Belgor. De bordjes wijzen ons voorbij de kerk en vervolgens door een smal steegje naar - nog maar eens - de Brusselse steenweg

die we heelhuids oversteken. Terwijl in het gloednieuw neergepoot fitnesscomplex aan de 'drinkeling' jongens en meisjes hun 'life' aan het 'stylen' zijn, gaat het voor beide oudjes verder bergaf. Helemaal tot in Kobbegem.

Van Kobbegem naar Essene

Je moet toegeven, het heeft wat. Is het de brouwerij De Keersmaeker (rechts, als je het dorp binnenkomt) die hier al bier brouwde in 1721? Is het de pittoreske Sint Goriks-en-Magdalenakerk? Het met knusse restaurantjes afgezoomde dorpsplein? De ommuurde pastorie? Stemmig Brabants is het in ieder geval! Wie besluit om hier even te verpozen kan natuurlijk de ter plaatse gebrouwen „Mort Subite“ nuttigen. Maar met mate! Want met het oog op het nog af te leggen parcours, kan de naam wel eens gruwelijk toepasselijk zijn ...

De nog onverharde Broekstraat leidt ons naar het gehucht Walfergem. Hier steken we - jawell - de Brusselsesteenweg over en vervolgens ook de spoorweg die we na een scherpe bocht naar rechts een tijdje blijven volgen. Geniet van het unieke 360° 'pajottenpanorama'! Vergeet ook niet het kasteel Hoogpoort op te merken vooraleer je beneden de restanten van de IJzenbeekmolen voorbijrijdt. Samen

met een pachthof, was het ooit bezit van het Brusselse Klarenklooster. Nu deel van het Hoogpoortdomein. De aansluitende nijdige beklimming van de Muzeumstraat brengt ons op de 'Mazier'. Je bent hier zo met je eigen lijden bezig dat je ongemerkt de afslag naar de Kruisborrekapel mist. Wie op bedevaart naar de kapel (1622) en bijhorende bron wil, moet hiertoe even het parcours verlaten. De hier gevonden stilte van de kruisweg maakt bij het hervatten van de tocht plotsklaps plaats voor gedaver en optrekkende dieselmotoren.

Gelukkig hoeven we deze druk bereiden Edingse Steenweg slechts een paar honderd meter te volgen en is er een fietspad. We duiken de Heetstraat en de Platijnstraat in. De kasseiliefhebbers komen hier nog maar eens aan hun trekken. Als je niet oplet rammel je zo het „Hof ten Eenhoorn“ binnen. In de 16de eeuw was dit een deel van een machtig complex. In de 20ste eeuw kwam er zelfs een brouwerij bij, tot de Duitsers tijdens de oorlog 1914-18 de koperen ketels in beslag namen. Nu is ten Eenhoorn een vrij exclusieve resto-bedoening. Wedden dat er hopperscheuten op het menu staan?

Over de kam van de Geertskouter-landweg komen we terug in Asbeek. Blijf boven even staan want je hebt er zowel voor als achter een knap zicht. Even lijkt

het dat je via de Pullewouwestraat het centrum van Essene gaat binnenfietsen, maar de route-ontwerper besloot dat een 'sightseeing' van Asbeek en zijn monumenten niet mocht ontbreken. Dus rij je zigzaggend en via de Hogeweg het dorp van de gekende Sint-Antoniuskermis (sedert 1787 elke 17de januari: verkoop per opbod van varkenskop, brood, kippen en vlaaien) binnen. Op de tegenhelling rechts zie je de 'oude baan' waar je enkele uren voordien de zon tegemoet pedaleerde. Eenmaal de OLV kerk voorbij, kom je rechts en dan links om het hoekje (opletten!) aan het 17de eeuwse „Ankerhof“, zelf opvolger van het vernielde 'Hof ter Borch' dat behoorde aan de paters van Affligem. Ook het Ankerhof werd door de Fransen platgebrand maar snel heropgebouwd in 1702. Het werd één van de twee dorpsbrouwerijen die tot na de 2de wereldoorlog zou blijven bestaan.

We zijn er bijna

Maar nog niet helemaal: Een laatste klim – we zijn aan ons vertrekpunt - naar de Eksterenberg wordt uiteindelijk nog maar eens beloond met een glooiend Pajotten-én Faluintjeslandpanorama. Een attentvol neergepote bank die we voor de gelegenheid toedichten aan de 'Land van Asse' route, maakt de

Uitblazen aan de St.-Annakapel

aanblik alleen maar comfortabeler.

We kunnen dit parcours zonder meer als gevarieerd bestempelen. Als je beschouwt dat je ten slotte in het almaar dichter bevolkte Brussels woon- en slaapgebied rondkoerst, is de maker er vrij goed in geslaagd om mooie stukjes Pajottenland en historische plaatsen met de best berijdbare fietswegen te combineren. En dat hier te lande alle steenwegen naar Brussel leiden, kan je hem niet kwalijk nemen.

Er was een tijd dat je op het land tussen Brussel en Aalst alleen maar hopperscheuten waarnam. De laatste overblijfsels hiervan zie je nu inderdaad nog rond Asse. Niet meer voor de eens zo geroemde hop, dat onderstrepen de vrij talrijke verlaten kleine streekbrouwerijen. Maar wel voor de hopperscheuten. Ooit voer voor de armen, nu ingrediënt voor culinaire geneugten. Dat is meteen de reden waarom je in het vroege voorjaar zo veel activiteit op die resterende hoppevelden waarneemt. Dan worden de keesten (onder de grond) blootgelegd en afgesneden. Slechts enkele blijven staan omdat die nadien opgroeien als ranken. Wel 10 m hoog. De afgesneden scheuten zien er uit als dunne asperges. Deze bewerking moet gebeuren op een korte periode tussen eind februari en april en is arbeidsintensief. Meteen ook de reden dat hopperscheuten niet bepaald goedkoop zijn. 100 Euro per kg is intussen een gangbare prijs. In de streek (maar ook in en rond Poperinge) vind je dan ook hopperscheuten op het menu van de betere restaurants. In alle mogelijke variaties. Afgelopen jaar introduceerde men in Aalst zelfs 'hopperscheuten gedrenkt in chocolade' ... Door kenners wordt als bijpassende drank trappist van Affligem sterk aanbevolen. 'Place to be' voor al dat lekkers: Kobbegem.

OVERZICHT

Aantal kilometer: 39 Kilometer

Reliëf: golvend terrein. Enkele steile beklimmingen. Een goede conditie is vereist.

Bodem: doorgaans acceptabele wegbedekking, enkele kasseistroken maken het geheel gekruid.

Veiligheid: de talrijke oversteken van druk bereden steenwegen en enkele kasseistroken vergen uiteraard extra aandacht.

Bewegwijzering: klassieke zeshoekige wit/rode bewijzering

Start: Asse, maar wie langs de E40 komt kan de pendelparking aan de afrit 19A – AFFLIGEM gebruiken. De route is vlakbij.

Logistiek: Asse, Brussegem, Kobbegem, Asbeek, Essene. Een knap gelegen picknickarea bevindt zich even voorbij Brussegem op weg naar Kobbegem.

Gebruikte kaart en informatie: VZW Toerisme Vlaams-Brabant Provincieplein 1 te 3010 Leuven tel.: 016 26 76 20 fax 016 26 76 76 - e-mail: toerisme@vl-brabant.be Ook in het gemeentehuis van Asse kan je terecht op de sportdienst voor een handige kaart en bijhorende gids.

FMK-waardering: Een aanrader voor wie van de mooie hoekjes van het Pajottenland houdt. Gevarieerd, met de mogelijkheid om volop van de geboden streekproducten te genieten, maar doe het met mate. Een goede conditie is vereist. Sommige passages op de omloop zijn gevaarlijk.